

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

MINSKI SVLAK

Melika Salihbeg Bosnawi, književnik,
po primanju jednog hitnog, neočekivanog
i prilično neobičnog ratnog zadatka od
Alme Suljević, kipara,
da lansira,
pravo u Metafiziku
jednu minu !
pomisli:
Kakva ekscentrična zadaća!
i potom napisa slijedeće:
"Hoću", obećah, dok se moje srce počinjalo
puniti zebnjom.
"Hoću", rekoh,
"samo ako mi daš malo vremena".
(Kao da bilo koje vrijeme može unijeti,
bilo kakvu promjenu u minski svlak,
nedavno mi poklonjen* od Alme!
A koja se larva - duboke tuge - zastalno
nastanila u mome domu,
i isto tako, u mome kismetu).

Da je opišem:
Prava pravcata plastična mrka navlaka mine,
uzeta iz bosanskog tla,
koji je sadržaj te iste kese
bio namijenjen da sahrani,
za uvijek,

bosanski duh.
Djelo ratne-umjetnosti,
izloženo sada u kičasto-obojenoj kozmezičkoj
kutiji,
jeftinom kineskom ručnom radu,
jedinствена umjetnička stvar
koja treba da "dekorira"
tuđe
i moje,
otmјeno,
boravište.

Je li Alma već planirala da iskoristi moju
lozinku za ulazak u polje Metafizike
kad mi je poklanjala svoju instalaciju?
nije na meni da gonetam.
Ono što je moje to je da hodam na vršcima
prstiju kroz minsko polje,
čije je mape ona sakupila,
bosanske ratne i poratne zbilje,
a u kojem,
sa svakom eksplozijom,
svake pojedinačne mine,
svaka pojedinačna tragedija biva
preobražena,
ironijom Nebeske alkemije,
(povjerene ovoj umjetnici)
u sinonim za razdraganu nevinost.

Almina umjetnička instalacija nazvana
MINKA M 99
i sama sad pažljivo gazi tom božanskom
stazom.
Jer je ironija, ukoliko autentična, samo-
proizvoditeljska.

I samo je tako Almina mogla staviti Sarajevo
u red sa svjetskim metropolama
Pariz London New York
glasovitim po industriji šminke.
Bravo, bravo, Sarajevo!
Šminke?

Da!

Jer mine i nisu sađene doli s ciljem da,
ako ne usmrte,
uljepšaju bosanska tijela krvavo crvenim
ružem za usne,
maskarom boje vrelog ugljevlja,
modricama-nalik plavetnim sjenilom za oči,
ili sa bojom-dima-napuderiranom prazninom
(koju je nekada ispunjavala róza bosanskih
udova).

Zašto Minka?

mogo bi neko upitat Umjetnicu.
Zato što su novo-primitivci Bosanskog rata
odlučili da to ime bude zajedničko za njihovu
žensku klijentelu.
No, bosanska su djeca nadigrala rečene ratne-
dizajnere.
Nesposobna da makar izgovore, ko veliki,
riječ (š)minka,
oni svaku minu imenuju s onim što preostaje
od te (krvave) ratne-kozmetike.
Ovako, naime, u zemlji bosanskoj, radi
Nebeski umjetnik.
I zemaljski.

Svakom na znanje:

Alma Suljević ne bi nikada bila u stanju
proizvesti tako prefinjenu stvar
- instalaciju plemenite igre stvaranja u sasma
neplemenitu igru ništenja -
da i sama nije jedno od one bosanske djece.
Niti bih ja bila sposobna okončati vojnu-
metafizičku misiju
koju mi je ona povjerila,
da mojom književnom umjetnošću,
baš kao i ona svojom plastičkom,
posvjedočim preobrazbu
Bosanskih žrtava
u
Bosanske pobjednike.

(Sarajevo, 05/06/00, 18:53:27)

Iz rukopisa: PRO/TIV

* Poklon je bio oduzet kad je ova autorica odbila udovoljiti Suljevićkinu zahtjevu - da se njeno djelo čita u sarajevskom "Muzeju književnosti BiH", ali da se ona, književnica, nipošto ne pojavi u svom kompromitirajućem hidžaabu. Almici je to bio prvi, ali ne i posljednji minerski čin protiv hidžaaba.